

Nazvať dospelého dieťaťom alebo detinským je urážlivé, no ako uvidíme v tomto zamyslení, do Božieho kráľovstva môžu vstúpiť len tí, ktorí sa stanú podobnými dieťaťu. Ďalej čítajúc zistíme, v akom zmysle sa potrebujeme stať podobnými deťom.

V tú hodinu pristúpili k Ježišovi Jeho učeníci a spýtali sa: Kto je najväčší v kráľovstve nebeskom?

On si zavola dieťa, postavil ho medzi nich a riekol: Veru, hovorím vám:

Ak sa neobráтите a nebudete ako deti, nikdy nevojdete do kráľovstva nebeského.

Kto sa teda pokorí ako toto dieťa, je najväčší v kráľovstve nebeskom.

Matúš 18:1-4

Dvanásť učeníci medzi sebou raz diskutovali o tom, koho z nich možno považovať za

najväčšieho alebo kto z nich je najväčší. Ako však čítame ďalej, Pán Ježiš im namiesto priamej odpovede na otázku vysvetlil, že na to, aby sa človek stal prvým, musí začať zdola, odspodu. V Markovom evanjeliu v skutočnosti vidíme, že povedal: „Ak chce byť niekto prvý, musí byť posledným a služobníkom všetkých.“ (Marek 9:35) Následne pokračoval vo vysvetľovaní toho, čo tým myslel a zavolať malé dieťa, aby sa postavilo medzi nich. Stál tam teda Pán Ježiš s malým dieťaťom, ktoré čelilo vedľa neho všetkým tým veľkým ľuďom. No Spasiteľ mal vďaka tejto situácii pre nich pripravenú veľmi užitočnú lekciu. Pýtali sa ho, kto je v nebeskom kráľovstve najväčší? Ježiš im odpovedal s vážnou tvárou, použijúc slová: „Veru, hovorím vám“, aby zdôraznil dôležitosť svojho výroku: „...Ak sa neobrátime a nebudete ako deti, nikdy nevojdete do kráľovstva nebeského.“ Inými slovami, potrebovali urobiť veľký krok späť. Všetci z nich totiž predpokladali, že sú už v správnom vzťahu s Bohom a z tohto dôvodu majú zaručené miesto v nebi. Teraz už otázka nestála tak, že kto bude mať v nebi najvyššie miesto, alebo inými slovami, kto bude najbližšie k trónu. Najprv si mali položiť otázku, či majú vôbec nárok vojsť do Božieho kráľovstva!

Nie je ten istý problém aj dnes? Mnohí, alebo dokonca väčšina ľudí akosi predpokladá, že do toho neba nakoniec pôjdu alebo sa tam nejakým spôsobom dostanú. Nevedia si predstaviť, že by ich Boh niekedy odmietol, zavrhol, a tak chcú vedieť len to, ako bude nebo vyzeráť. No takto to nejde, hovorí Ježiš, niečo zásadné sa musí s človekom udiť, kým môže vstúpiť do nebeského kráľovstva. Čo sa s človekom, teda s vami musí stať? Musíte sa zmeniť a stať sa podobným malému dieťaťu. Jednoducho, neexistuje iný spôsob, ako vojsť do neba. Grécke slovo, ktoré sa prekladá ako „zmena“, doslova znamená „obrátenie sa“. Skutočné, pravé obrátenie sa však nesmie zamieňať so zmenou náboženstva alebo zmenou jednej denominácie/cirkvi a pripojením sa k inej. Nesmie sa dokonca zamieňať ani s výmenou jedného druhu viery alebo presvedčenia za iné. Takéto zmeny môžu byť opísané ako vonkajšie, teda povrchné, plytké. Skutočné kresťanské obrátenie je niečo oveľa hlbšie a silnejšie než to. Ide o skutočnosť, že človek sa musí ponížiť a stať sa podobným dieťaťu. Je to premena vedúca od pýchy k pokore, od vysokej mienky o sebe k nízkej, od namyslenosti k poníženosti.

Pozrime sa teraz na niektoré typické vlastnosti dieťaťa. Po prvé, dieťa je dôverčivé. V živote väčšiny malých detí je obdobie, keď ich viera v rodičov je absolútna, keď sa im zdá, že im nemôžu urobiť nič zlé. Dieťaťu stačí, že jeho rodičia niečo povedali, a ono tomu jednoducho a

bezhranične verí. To je to, na čo Biblia poukazuje, keď opisuje vieru – ako bezhraničnú, absolútnu vieru v Božie zaslúbenia. Prvý ozajstný skutok viery prichádza, keď človek zverí svoj život a dušu Ježišovi Kristovi. Uvidí sa pred Pánom ako hriešny človek – taký, ktorý si za svoju neposlušnosť zaslúži večný trest. V hanbe a zmätku sa chytá Pánovho milosrdenstva, spoliehajúc sa výlučne na Ježiša Krista a jeho obetovanie sa na Golgote.

Druhou vlastnosťou, ktorú spomenieme, je závislosť. Môžeme s istotou povedať, že dieťa nevie samostatne existovať a vo všetkom je úplne závislé od rodičov. Toto sú vlastnosti, ktoré musia charakterizovať všetkých, ktorí majú túžbu vstúpiť do nebeského kráľovstva. Musia zanechať svoju na seba sústredenú, egocentrickú existenciu a ich životy sa musia dostať pod kontrolu a vlastníctvo Pána.

To nás privádza k tretej charakteristike malého dieťaťa, a tým je bezstarostnosť (v pozitívnom zmysle slova). Kým sú prítomní jeho rodičia, vie, že sa nemusí báť, strachovať, pretože sa oň starajú. Dospelý človek – či už muž, žena alebo mladý človek, ktorý sa odovzdal Pánovi, vie, že sa nemusí báť, pretože Boh sa už postaral o jeho najväčší problém. Pán uvalil všetky jeho hriechy na svojho Syna, ktorý zomrel za takéhoto hriešnika na kríži. Ten takto dostal večný život a na jeho ceste do neba mu už nestoja žiadne prekážky. Podobne ako dieťa – nemusí sa báť, pretože jeho nebeský Otec mu zaslúbil, že ho nikdy neopustí ani nezanechá. Pri jednej príležitosti povedal Pán Ježiš svojim učeníkom: „Neboj sa, malé stádočko! Lebo sa zaľúbilo vášmu Otcovi dať vám kráľovstvo!“ (Lukáš 12:32) Keď hriešnik plne dôveruje Ježišovej obeti a prosí Pána, aby mu odpustil a prevzal kontrolu nad jeho životom – a následne sa obráti, môže vstúpiť do nebeského kráľovstva a žiť bez strachu – s vedomím, že je spasený, zachránený na celú večnosť.

Nuž, hovorili sme o závislosti, dôverčivosti a bezstarostnosti. Samozrejme, všetky tieto tri vlastnosti sú úzko prepojené. Tiež si však treba uvedomiť, že všetky uvedené vlastnosti sú v rozpore s našou povahou. Neznášame priznať si svoju slabosť a závislosť, máme oveľa väčšiu tendenciu veriť sebe a spoliehať sa na samých seba, na vlastné zdroje a majetok, než na zdroje a prostriedky iných. Búrime sa proti myšlienke, že je možné byť si istý (niečím) spasením. Dôvodom je samozrejme to, že sme všetci prirodzene pyšní a radi sa cítime sebestační, takže predstava poníženia sa na úroveň malého dieťaťa sa nám dosť prieči. Drahí priatelia, faktom je, že kým Pán nepôsobí a nepracuje v našich srdciach, nikdy dobrovoľne nezaujmeme postoj pokorných, bezmocných, stratených hriešnikov, ktorí sa úplne odovzdajú Pánovi. Inými slovami, hoci je obrátenie nevyhnutné, my nemôžeme a nevieme obrátiť samých seba. Preto v knihe Jeremiáša čítame slová: „Prived' ma naspäť, aby som sa obrátil, lebo Ty si Boh môj, Hospodine.“ (Jeremiáš 31:18)

Drahí priatelia, aké je dnes vaše postavenie pred Bohom? Ste už obrátení? Pokorili ste sa pred Pánom? Alebo stále žijete pre seba, možno nasledujúc príkazy náboženstva, no v podstate žijúc nezávisle? Ak vo svojej duši nachádzate túžbu zmeniť sa a stať sa podobným malému dieťaťu, potom tu existuje nádej, že Pán už pôsobí vo vašom živote a srdci. Ak naozaj chcete byť zmenení, kričte, volajte k Pánovi slovami, ako sú napríklad tieto: „Pane, uvedomujem si, že som hriešnik, ktorý žil svoj život sám pre seba radšej ako pre teba. Chcel som riadiť a určovať svoj život bez toho, aby som počúval a poslúchal teba, môj Stvoriteľ. Máš plné právo odsúdiť ma, Pane, no tiež viem, že si poslal svojho jediného Syna zomrieť za nehodných hriešnikov, ako som ja. Chcem opustiť cestu hriechu a neposlušnosti a dôverovať iba tebe, odovzdať ti svoj život a žiť pre teba naveky. Prosím zmeň ma, odpusť mi všetky moje hriechy a príď do môjho života ako môj Pán a Spasiteľ.“

Ak sa modlíte modlitbu, ako je táto, z hĺbky svojho srdca, potom bude Pán verný svojmu sľubu a vy budete môcť vstúpiť do jeho kráľovstva. Potom sa už nebudete starať o to, aby ste boli najväčší, ale jednoducho sa budete radowať, že máte tú česť zaujímať miesto v nebeskom kráľovstve – a to všetko len vďaka Božiemu milosrdenstvu.

